
Aleja Wilanowska

Dzielnice: Wilanów

Osiedla: Wilanów Wysoki

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości w granicach Warszawy

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Wilanów (Willanów) - wieś założona w XIII w. pod nazwą Milanowo i nadana klasztorowi benedyktynów w Płocku. W 1338 roku książę czerski i sochaczewski Trojden I otrzymał ją w zamian za nadanie swobód dla dóbr klasztornych nad Pilicą, po czym włączył do domeny książęcej a w 1377 roku książę Mazowiecki Janusz I Starszy nadał ją podkomorzemu warszawskiemu Stanisławowi ze Strzelczykowa herbu Jastrzębiec, który został protoplastą rodu Milanowskich. W 1494 roku wydzielone zostały z niej dobra Zawady. Niespełna wiek później dobra liczyły już ok. 218 ha (13 łąnów) i były wsią parafialną (do parafii należały wówczas: Milanowo, Zawady, Powsinek - rozgraniczony jako osobna wieś w 1594 roku, Okrzeszyn zwany wówczas Okrzesinem, Narty oraz Kempa). Znajdowała się tu kaplica św. Leonarda a w 1600 roku wzniesiono również drewniany kościół pw. św. Anny. W połowie XVII w. dobra zakupiła rodzina Leszczyńskich i wówczas to rozpoczęły się prace przy budowie rodowej posiadłości. Później przez kilkanaście miesięcy właścicielem wsi był podkomorzy kaliski Stanisław Krzycki a 23 IV 1677 roku teren wsi (wraz z Zawadami oraz Powsinkiem) nabył za 35000 florenów Jan III Sobieski i wówczas to zmienił jej nazwę na Wilanów, od łacińskich słów "villa nova". Dokończył budowę barokowego pałacu wraz z ogrodem włoskim, tworząc z niego swoją podmiejską rezydencję. Po śmierci króla dobra pozostały w rękach skłóconych ze sobą wdowy królowej Marysieńki oraz ich synów. Okazję próbował wykorzystać osadzony na polskim tronie August II i nabyć tereny po bardzo korzystnej cenie, jednak do transakcji nigdy nie doszło i 31 VII 1720 roku Konstanty Sobieski sprzedał Wilanów, Powsinek, Służew wraz z okolicznymi dobrami, Zawady Kempę i Wolice za sumę 506 666 florenów i 20 groszy (w regularnych ratach rozłożonych łącznie na cztery lata) Elżbiecie Sieniawskiej, małżonce Adama, hrabiego na Granowie i Szklowie. W III 1731 roku wieś otrzymała prawo magdeburskie. Kolejną właścicielką była ich córka Zofia Doenhof-Czartoryska (dobra należały do rodu w latach 1733-1785), po jej śmierci dziedziczyła jej córka Izabella, żona Stanisława Lubomirskiego (dobra należały do rodu w latach 1785-1799), po nich zaś ich córka - Aleksandra, która poślubiła ministra oświecenia Stanisława hrabiego Potockiego. W rodzie Potockich dobra pozostały do 1892 roku, kiedy to hrabina Aleksandra (wdowa po Augustcie) przekazała je testamentem Ksaweremu hrabiemu Branickiemu (dobra należały do rodu w latach 1893-1945). Cały obszar był ogromny (15000 mórg czyli ok. 8000 ha) i po powstaniu styczniowym w ich skład wchodziły: folwarki w powiecie warszawskim (Wilanów - 739 mórg; Służew - 437 mórg; Wolica - 578 mórg; Służewiec - 735 mórg; Paluch - 578 mórg; Dąbrówka - 267 mórg; Moczydło - 286 mórg; Olechów - 346 mórg; Powsin - 401 mórg; Wencłowizna - 131 mórg;

Data nadania nazwy:
